

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Okresní soud ve Strakonících**, se sídlem Smetanova 455, Strakonice, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 8. 2014, č. j. 10 A 34/2014 – 29,

t a k t o :

- I.** Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), jímž bylo zastaveno řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku.

I. Vymezení věci

[2] Stěžovatel se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zakázáno předsedovi Okresního soudu ve Strakonících, aby pokračoval v porušování jeho práva na chránění si svých osobních a soukromých údajů a dále navrhuje přikázat žalovanému, aby obnovil stav před zásahem ke dni, kdy dal do oběhu vadný tiskopis, a konečně, aby bylo určeno, že pokyn Ministerstva spravedlnosti, č. j. 126/2009, je v naprostém nesouladu s právním řádem ČR a jeho aplikací správou Okresního soudu ve Strakonících je soustavně porušováno jeho právo na ochranu soukromého života.

[3] Krajský soud usnesením ze dne 21. 3. 2014, č. j. 10 A 34/2014 - 2, stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku za žalobu před nezákonným zásahem správního orgánu. Dne 4. 4. 2014 byla soudu doručena žádost o osvobození od soudních poplatků spolu s čestným prohlášením, které mělo prokázat naprostý nedostatek finančních prostředků stěžovatele.

S ohledem na neurčitost a neúplnost shora uvedeného prohlášení zaslal soud stěžovateli dne 7. 4. 2014 formulář prohlášení o majetkových, výdělkových a osobních poměrech. Usnesením ze dne 22. 4. 2014, č. j. 10 A 34/2014 - 11, byla jeho žádost o osvobození od soudních poplatků zamítnuta. Kasační stížnost proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 158/2014 - 10, zamítl.

[4] Dne 16. 7. 2014 soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 7 dnů od doručení výzvy s tím, že jej současně poučil o tom, že řízení zastaví, pokud nebude poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen.

[5] Vzhledem k tomu, že soudní poplatek za žalobu nebyl ve stanovené lhůtě uhrazen, rozhodl krajský soud o zastavení řízení.

II. Obsah kasační stížnosti

[6] Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, protože se domnívá, že je nezákonné. Své nesouhlasné stanovisko podpořil nejen zcela obecnými, zčásti nesrozumitelnými, ale také konkrétními námitkami vůči napadenému usnesení. Je přesvědčen, že soudcovská lhůta není věcí libovůle soudce, má být proto přiměřená. Krajský soud nezdůvodnil, proč výzvu na č. l. 24 soudního spisu vydal již 16. 7. 2014. Má za to, že odůvodnění napadeného usnesení je v rozporu s výrokem.

[7] S ohledem na výše uvedené se domáhá zrušení napadeného usnesení krajského soudu. V řízení o kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

[8] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, důvody kasační stížnosti odpovídají důvodům podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval těmito žádostmi.

[10] Vzhledem k předmětu posuzované věci (kasační stížnost směřující proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku) netrval soud na zaplacení soudního poplatku a povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Trvání na těchto požadavcích by totiž značilo jen řetězení téhož problému (k danému srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77). O žádosti o osvobození od soudních poplatků proto Nejvyšší správní soud nerozhodoval. Bylo však nutno se zabývat žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce a v souvislosti s tím vyhodnotit potřebu zastoupení v řízení o kasační stížnosti.

[11] Ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. vymezuje dvě podmínky pro ustanovení zástupce: 1) návrhové naplňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) ustanovení zástupce je nezbytné k ochraně jeho práv. Z výše uvedených důvodů se soud nezabýval splněním první podmínky, hodnotil však, zda je ustanovení zástupce nezbytné k ochraně práv stěžovatele. Dospěl k závěru, že tato podmínka nebyla v řešené věci naplněna. Kasační stížnost má v rámci

pokračování

daných možností předepsané náležitosti a lze z ní seznat, z jakého důvodu stěžovatel považuje napadené usnesení za nezákonné a čeho se domáhá. Předmětem posouzení je nadto otázka, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Z podstaty věci se jedná o nikoliv složitou, právně nepřehlednou otázku, ale o otázku poměrně jednoduchou. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že v daném řízení není nezbytně třeba stěžovateli ustanovit zástupce k ochraně jeho práv, proto jeho žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl.

[12] Nejvyšší správní soud následně přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zkoumal při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[13] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. bude řízení zastaveno, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení (zde: žaloby), odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 3 téhož zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[14] V posuzovaném případě byl stěžovatel řádně k zaplacení poplatku vyzván, byla mu stanovena lhůta a byl poučen o následcích nesplnění výzvy. Následný postup krajského soudu, který zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudního poplatku, aproboval Nejvyšší správní soud. Krajský soud byl proto oprávněn opětovně vyzvat stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě. Nemusel odůvodňovat, proč přistoupil k vydání výzvy dne 16. 7. 2014. Časový harmonogram procesního postupu je na uvážení soudu.

[15] Brojí-li pak stěžovatel proti tomu, soudcovská lhůta není věcí libovůle soudce a má být přiměřená, je třeba konstatovat, že je to právě soudcovská lhůta, která je plně v diskreci konkrétního soudce. Marné uplynutí soudcovské lhůty nezpůsobuje nemožnost vytknuté vady podání odstranit později, dokud soud z jejich neodstranění nevyvodí zákonem předvídané následky (srov. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 24. 10. 2000, sp. zn. 20 Cdo 1899/2000). Stanovenou sedmidenní lhůtu k zaplacení soudního poplatku nelze označit ani jako extrémně krátkou. Nelze přehlédnout, že k samotnému zastavení řízení krajský soud přikročil nikoli těsně po jejím uplynutí, ale až o 14 dnů později. Navíc je třeba upozornit, že lhůty stanovené výzvami jsou lhůtami dodatečnými, neboť splatnost poplatku je dána samotným podáním žaloby dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích. Stěžovatel tak měl fakticky skoro 6 měsíců na to, aby poplatek zaplatil. Byl o následcích nezaplacení soudního poplatku řádně poučen, a proto musí nést následky spojené s jeho neuhrazením.

[16] Krajský soud postupoval přesně podle toho, co mu ukládá soudní řád správní a zákon o soudních poplatcích. V žádném případě nelze hovořit o tom, že by výrok napadeného rozhodnutí nekorespondoval s jeho odůvodněním. Odůvodnění usnesení krajského soudu rekapituluje dosavadní průběh řízení a konstatuje, proč krajský soud přistoupil k zastavení řízení o žalobě.

[17] K dalším kasačním tvrzením soud konstatuje, že šlo dílem o nekonkrétní tvrzení, z nichž nebylo možno identifikovat stěžovatelovy projednatelné námitky proti napadenému usnesení krajského soudu či o tvrzení zmatená, vzájemně si odporující, dílem šlo o vyjádření

stěžovatelových názorů k postupu soudu či povinnostem účastníků bez užší vazby k předmětu nynějšího řízení před Nejvyšším správním soudem.

IV. Závěr

[18] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení o kasační stížnosti žádné náklady.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu